

JAMES ELLROY

ELS MEUS RACONS FOSCOS

Unes memòries criminals de Los Angeles

TRADUCCIÓ
D'ERNEST RIERA

 efadós[®]

ELS MEUS RACONS FOSCOS
Primera edició: novembre del 2018

MY DARK PLACES
Copyright © 1996, James Ellroy
All rights reserved

© Ernest Riera Arbussà, de la traducció al català
Títol original: My dark places

© Sagar Fornies, de la il·lustració de la coberta

© Editorial Efadós, d'aquesta edició
Carrer d'Edison, 3 · Nau A
Polígon industrial les Torrenteres
08754 El Papiol (Baix Llobregat)
Telèfon 93 673 12 12
efados@efados.cat
www.efados.cat

© Editorial Efadós, de la col·lecció
Biblioteca Andreu Martín
Direcció de la col·lecció:
Andreu Martín Farrero
Coordinació de la col·lecció:
Judit Terradellas Saurí
Assessorament lingüístic:
M. Neus Doncel Saumell

ISBN 978-84-17432-02-7
DL B 23855-2018
Imprès a Catalunya

Tota forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb
l'autorització dels seus titulars, salvant l'excepció prevista per
la llei. Si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment
d'aquesta obra, dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de
Drets Reprogràfics) - www.cedro.org

Per a Helen Knode

Primera part

LA PÈL-ROJA

Una nit barata de dissabte se't va endur. Vas morir estúpidament i violentament i sense els mitjans per defensar la teva vida.

Vas fugir buscant refugi però només va ser un breu ajornament. Em vas portar al teu amagatall per fer-te d'amulet de la sort. Et vaig fallar com a talismà... per això ara et faig de testimoni.

La teva mort defineix la meva vida. Vull trobar l'amor que mai vam tenir i fer-lo explícit en nom teu.

Vull fer públics els teus secrets. Vull cremar la distància entre nosaltres.

Vull donar-te alè.

Van trobar-la uns nens.

Eren jugadors de la Lliga Infantil Babe Ruth que volien fer uns quants llançaments de pràctica. Tres entrenadors adults anaven darrere seu.

Els nois van veure una forma al parterre d'heura al costat de la vorera. Els homes van veure perles escampades per terra. Tothom va patir una sotragada telepàtica.

Clyde Warner i Dick Ginnold van fer recular una mica els nens per evitar que ho veiessin massa de prop. Kendall Nungesser va travessar corrent Tyler Avenue i va veure una cabina telefònica al costat del quiosc de gelats.

Va trucar a l'Oficina del Xèrif de Temple City i va dir al sergent de guàrdia que havia descobert un cos. Era just allà al carrer, al costat del camp de joc de l'Institut Arroyo. El sergent li va dir quedi's allà i no toqui res.

Es va fer la crida per ràdio: 10.10 a. m., diumenge, 22-6-58. Cadàver a King's Row amb Tyler Avenue, El Monte.

Un cotxe patrulla del Xèrif va arribar abans de cinc minuts. Un cotxe del Departament de Policia d'El Monte va arribar uns segons després.

L'ajudant del xèrif Vic Cavallero va aplegar els entrenadors i els nens. L'oficial Dave Wire va anar a comprovar el cos.

Era una dona de raça caucàsica. Tenia la pell blanca i els cabells pèl-rojos. Tenia aproximadament uns quaranta anys. Jeia d'esquena a terra, en un clap d'heura a pocs centímetres de la vorada de King's Row.

Tenia el braç dret doblegat cap amunt. La mà dreta reposava a pocs centímetres del cap. El braç esquerre li reposava al damunt de la panxa. Tenia la mà esquerra tancada. Les cames, estirades.

Duia un vestit escotat, de color blau clar i blau fosc. Un abric blau fosc amb el folre a joc li tapava la part de baix del cos.

Els peus i els turmells eren visibles. Tenia el peu dret descalç. Una mitja de niló li havia quedat arromangada al turmell esquerre.

El vestit estava molt rebregat. Tenia els braços plens de picades d'insecte. Tenia la cara plena de blaus i la llengua li sortia. Tenia els sostenidors descordats i apujats per damunt dels pits. Una mitja de niló i un cordó de cotó lligats al coll. Totes dues lligadures amb nusos ben estrets.

Dave Wire va trucar per ràdio a la central del DP d'El Monte. Vic Cavallero va trucar a l'Oficina del Xèrif de Temple. Va circular l'alerta de cadàver abandonat:

Truqueu al forense del Comtat de Los Angeles. Truqueu al Laboratori Criminalístic del Xèrif i al cotxe de les fotos. Truqueu al Departament d'Homicidis del Xèrif i digueu-los que enviïn un equip.

Cavallero era al costat del cos. Dave Wire va córrer cap al quiosc de gelats i va confiscar una corda. Cavallero el va ajudar a establir el perímetre de l'escena del crim.

Van parlar de la posició estranya del cos. Semblava casual i escrupolosa al mateix temps.

Anaven passant espectadors. Cavallero els va empènyer cap a la vorera de Tyler Avenue. Wire es va adonar que hi havia perles al carrer i va dibuixar un cercle amb guix al voltant de cadascuna.

Uns cotxes oficials es van aturar prop del cordó. Polícies d'uniforme i de paisà van passar per sota de la corda.

Del Departament de Policia d'El Monte: el cap Orval Davis, el capità Jim Bruton, el sergent Virg Ervin. El capità Dick Brooks, el tinent Don Mead i el sergent Don Clapp de l'Oficina del Xèrif de Temple. Ajudants del xèrif de Temple es van dedicar a allunyar els civils i els policies curiosos, de servei i fora de servei.

Dave Wire va mesurar la posició exacta del cos: dinou metres vint a l'oest de la primera porta tancada dels terrenys de l'insti-

tut/seixanta-un centímetres al sud de la vorada de King's Row. El fotògraf del xèrif va arribar i va fer fotos de perspectiva de King's Row i del camp de joc de l'Institut Arroyo.

Era migdia i s'acostaven als trenta-dos graus.

El fotògraf va agafar el cos des de dalt i des dels costats. Vic Cavallero li va assegurar que els tipus que l'havien trobat no l'havien pas bellugat. Els sergents Ward Hallinen i Jack Lawton van arribar i se'n van anar directament a parlar amb el cap Davis.

Davis els va dir que se'n fessin càrrec, pel contracte que assignava tots els assassinats d'El Monte al Departament d'Homicidis del Xèrif de Los Angeles.

Hallinen se'n va anar cap al cos. Lawton va fer un diagrama de l'àrea a la seva llibreta.

Tyler Avenue anava de nord a sud. King's Row hi intersecava a la banda sud dels terrenys de l'Institut. King's Row prosseguia cap a l'est uns cent seixanta metres. S'acabava a Cedar Avenue: el límit est dels terrenys de l'Institut. No era res més que un camí d'accés pavimentat.

Una porta tancava l'extrem de Cedar Avenue. Una porta interior segellava uns quants bungalous prop dels edificis de l'Institut Arroyo. L'única manera d'entrar a King's Row era per Tyler Avenue.

King's Row feia quatre metres i mig d'amplada. El camí de joc s'estenia al llarg del límit nord. Una tanca metàl·lica coberta d'arbustos s'estenia al darrere de la línia de la vorada sud, i una bardissa de noranta centímetres d'amplada. El cos estava situat a seixanta-vuit metres cap a l'est de la intersecció Tyler-King's Row.

El peu esquerre de la víctima era a cinc centímetres de la vorada. El seu pes havia aixafat l'heura al seu voltant.

Lawton i Hallinen van contemplar el cos. El *rigor mortis* començava a manifestar-se: la mà tancada de la víctima s'havia tornat rígida.

Hallinen va veure un anell amb una perla falsa al dit del mig. Lawton va dir que potser ajudaria a identificar-la.

La cara se li havia posat una mica morada. Era un exemple clàssic de cadàver abandonat en plena nit.

Vic Cavallero va dir als entrenadors i als nens de l'equip de beisbol que se n'anessin a casa. Dave Wire i Virg Ervin es van barrejar amb els civils. El sergent Harry Andre va aparèixer: era del Departament d'Homicidis del Xèrif, fora de servei, amb moltes ganes d'ajudar.

Va aparèixer la premsa. Uns quants ajudants del xèrif de Temple van passar en cotxe, molt a poc a poc, per veure com anava tot. La meitat dels 26 membres del personal del Departament de Policia d'El Monte van fer el mateix; les dones blanques mortes exercien una mena d'atracció.

Va aparèixer l'ajudant del forense. El fotògraf del xèrif li va dir que podia examinar la víctima.

Hallinen i Lawton s'hi van acostar per observar. L'ajudant del forense va treure l'abric que tapava la part de baix del cos de la víctima.

No duia visó, ni faixa, ni calces. Tenia el vestit arromangat per damunt dels malucs. Ni calces ni sabates. Només una mitja al voltant del turmell esquerre. Blaus i petites laceracions a la banda de dins de les cuixes. Una marca d'arrossegament produïda per l'asfalt al maluc esquerre.

L'ajudant del forense va donar la volta al cos. El fotògraf del xèrif va fer unes quantes fotografies a la part posterior de la víctima. L'esquena de la víctima era humida de rosada i mostrava signes de lividesa *post mortem*.

L'ajudant del forense va dir que segurament era morta des de feia entre vuit i dotze hores. La van abandonar allà abans de la sortida del sol: la rosada a l'esquena n'era un indicador molt clar.

El fotògraf va fer unes quantes fotos més. L'ajudant del forense i el seu assistent van aixecar el cos. Era flàccid, encara no el dominava el *rigor mortis*. Van dur la víctima cap a la seva furgoneta i van dipositar-la en una llitera.

Hallinen i Lawton van examinar el clap d'heura i la vorada.

Van trobar una antena de cotxe trencada al carrer. Van trobar un collaret trencat de perles a l'heura aixafada prop de la posició del cos. Van recollir les perles encerclades amb guix i les van enfil·lar al collaret. Van veure que tenien el joc complet.

La tanca estava intacta. El fil estava trencat pel mig. Van ficar les dues peces del collaret en bosses d'atestat.

No van trobar ni les calces, ni les sabates, ni la bossa de mà de la víctima. No van veure marques de pneumàtics a la grava prop de la vorada. No hi havia marques d'arrossegament a cap superfície de King's Row. L'heura que envoltava el lloc on reposava el cos no es veia trepitjada.

Era la 1.20 de la tarda. La temperatura havia arribat a 35 graus.

L'ajudant del forense va tallar mostres dels cabells i del pèl del pubis de la víctima. Va retallar les ungles de la víctima i va dipositar els retalls en un sobre petit.

Va despullar el cos i el va disposar panxa enlaire a la llitera.

Hi havia una petita quantitat de sang seca al palmell dret de la víctima. Hi havia una petita laceració prop del centre del front de la víctima.

A la víctima li faltava el mugró dret. A l'arèola que l'envoltava hi havia teixit blanc cicatritzat. Semblava una amputació quirúrgica antiga.

Hallinen va treure l'anell a la víctima. L'ajudant del forense va mesurar l'alçada del cos, cent seixanta-set centímetres i mig, i va calcular el pes en uns seixanta-un quilos. Lawton va anar a comunicar les dades a la Central i a la Brigada de Persones Desaparegudes del Xèrif.

L'ajudant del forense va agafar un bisturí i va fer una incisió profunda de quinze centímetres de longitud a l'abdomen de la víctima. Va badar la incisió amb els dits i va inserir un termòmetre de carn al fetge, que li va donar una lectura de trenta-dos graus. Va declarar l'hora de la mort entre les 3.00 i les 5.00 de la matinada.

Hallinen va examinar les lligadures. La mitja i el cordó de cotó estaven lligats per separat al voltant del coll de la víctima. El cordó semblava un fil d'estendre roba o el cordó d'una persiana veneciana.

El nus del cordó era lligat al clatell de la víctima. L'assassí l'havia lligat tan fort que un dels extrems s'havia trencat; la punta esfilagarsada i la longitud desparellada dels extrems del nus ho demostraven de manera conclouent.

La mitja al voltant del coll de la víctima era idèntica a la mitja arromangada al seu turmell esquerre.

L'ajudant del forense va tancar la furgoneta i es va endur el cos cap al Dipòsit del Comtat de Los Angeles. Jack Lawton va emetre un comunicat a la freqüència de la policia:

Totes les unitats de la Vall de San Gabriel alerta per si es localitza un home sospitós amb talls i esgarrinxades recents.

Ward Hallinen va aplegar uns quants reporters radiofònics. Els va dir que difonguessin localment la següent informació:

Trobada dona blanca morta. Quaranta anys/pèl-roja/ulls castanys/metre seixanta-set/seixanta-un quilos. Els informadors potencials es poden dirigir al Departament de Policia d'El Monte i a l'Oficina del Xèrif de Temple City...

El cap Davis i el capità Bruton van anar-se'n cap al quarter general del Departament de Policia d'El Monte. Se'ls van afegir tres càrrecs importants del Departament d'Homicidis del Xèrif: l'inspector R. J. Parsonson, el capità Al Etzel i el tinent Charles McGowan.

Es van preparar per a una sessió estratègica. Bruton va trucar al Departament de Policia de Baldwin Park, de Pasadena, a l'Oficina del Xèrif de San Dimas i al Departament de Policia de Covina i West Covina. Els va passar les dades de la seva víctima i va rebre respostes idèntiques: no coincideix amb cap de les nostres dones desaparegudes a curt termini.

Ajudants d'uniforme i policies d'El Monte van fer una cerca pautada dels terrenys de l'Institut Arroyo. Hallinen, Lawton i Andre van interrogar el veïnat.

Van parlar amb gent que passejava i amb gent que prenia el sol al pati de casa seva. Van parlar amb una llarga filera de clients al quiosc de gelats. Van descriure la seva víctima i van rebre respostes molt sinceres: no sé de qui em parla.

L'àrea era residencial i semirural: cases petites intercalades amb solars buits i blocs de terra de pastura sense urbanitzar. Hallinen, Lawton i Andre van decidir que anar porta per porta era inútil.

Van anar cap al sud, cap a les vies principals d'El Monte: Ramona, Garvey, Valley Boulevard. Van preguntar a un seguit de cafeteries i a uns quants bars de copes. Van mencionar la pèl-roja i van obtenir una colla de respostes negatives.

El porta per porta inicial no havia dut enlloc.

La cerca pautada no havia dut enlloc.

Cap patrulla no informava de cap home amb talls i esgarrinxades.

El Departament de Policia d'El Monte va rebre una trucada. La dona va dir que acabava de sentir un butlletí informatiu per la ràdio. La persona que havien trobat a l'institut semblava la seva llogatera.

L'operador de la centraleta va trucar per ràdio a Virg Ervin: ves a veure la dona al 700 de Bryant Road.

L'adreça era a El Monte, a uns dos quilòmetres i mig cap al sud-est de l'Institut Arroyo. Ervin hi va anar i va trucar a la porta.

Va obrir una dona. Es va identificar com a Anna May Krycki i va afirmar que la dona morta s'assemblava a la seva llogatera, Jean Ellroy. La Jean havia sortit de la seva caseta a la propietat dels Krycki ahir a la nit cap a les vuit del vespre. Havia estat fora tota la nit i encara no havia tornat.

Ervin va descriure l'abric i el vestit de la víctima. Anna May Krycki va dir que s'assemblava a la indumentària preferida de la Jean. Ervin va descriure la cicatriu al mugró dret de la víctima. Anna May Krycki va dir que la Jean li havia ensenyat aquella cicatriu.

Ervin va tornar al seu cotxe i va enviar la informació per ràdio a la centraleta d'El Monte. L'operador va enviar un cotxe patrulla a buscar Jack Lawton i Ward Hallinen.

El cotxe els va trobar abans de deu minuts. Van anar directament a casa de la senyora Krycki.

Hallinen va treure immediatament l'anell de la víctima. Anna May Krycki va identificar-lo, era de Jean Ellroy.

Lawton i Hallinen van fer-la seure i la van interrogar. Anna May Krycki va dir que era la *senyora* Krycki. El seu marit es deia George i tenia un fill de dotze anys d'un matrimoni anterior que es deia Gaylord. Jean Ellroy era tècnicament la *senyora* Jean Ellroy, però feia uns quants anys que estava divorciada del seu marit.

El nom de pila complet de la Jean era Geneva. El seu segon nom era Odelia i el seu cognom de soltera era Hilliker. La Jean era infermera col·legiada. Treballava en una fàbrica de peces d'avió al centre de Los Angeles. Ella i el seu fill de deu anys vivien al bungalow de pedra al pati dels Krycki. La Jean conduïa un Buick del 57 blanc i vermell. El seu fill passava el cap de setmana amb el seu pare a Los Angeles i tornaria d'aquí a poques hores.

La senyora Krycki els va ensenyar una fotografia de Jean Ellroy. La cara coincidia amb la de la seva víctima.

La senyora Krycki va dir que havia vist sortir la Jean del bungalow ahir a la nit, cap a les vuit. Estava sola. Va agafar el seu cotxe i no va tornar. El cotxe no era ni al caminet ni al garatge.

La senyora Krycki va declarar que la víctima i el seu fill feia quatre mesos que vivien al bungalow. Va dir que el nen passava els dies d'entre setmana amb la seva mare, i els caps de setmana amb el seu pare. La Jean era originàriament d'un poblet de Wisconsin. Era una dona treballadora, callada, que evitava el contacte amb la gent. Tenia trenta-set anys.

El pare del nen el va recollir en un taxi ahir al matí. La senyora Krycki va veure que la Jean feinejava al pati ahir a la tarda. Van parlar una mica, però la Jean no va mencionar els plans que tenia per al dissabte a la nit.

Virg Ervin va mencionar el cotxe de la víctima. A quin taller el portava?

La senyora Krycki li va dir que provés a la benzinera local Union 76. Ervin va aconseguir el número a Informació, va trucar a la benzinera i va parlar amb el propietari. L'home va comprovar els registres i va tornar a posar-se al telèfon amb un número de matrícula: California/KFE 778.

Ervin va donar el número a la centraleta del Departament de Policia d'El Monte. La centraleta el va comunicar a totes les unitats del Xèrif i de la policia local.

L'entrevista va continuar. Hallinen i Lawton van pressionar sobre un tema: la víctima i les seves relacions amb homes.

La senyora Krycki va dir que la Jean tenia una vida social limitada. No semblava que tingués cap xicot. A vegades sortia tota

sola i normalment tornava aviat a casa. No bevia gaire. Deia sovint que volia donar un bon exemple al seu fill.

George Krycki va arribar a casa. Hallinen i Lawton li van preguntar per les seves activitats el dissabte a la nit.

Els va dir que l'Anna May va anar a veure una pel·lícula cap a les nou. Ell es va quedar a casa i va veure un programa de lluita a la tele. Va veure que la víctima agafava el cotxe entre les 8 i les 8.30 de la tarda, i no la va veure ni la va sentir tornar.

Ervin va demanar als Krycki que l'acompanyessin al Dipòsit del Comtat de Los Angeles. Havien d'identificar el cos.

Hallinen va trucar al laboratori criminalístic del Xèrif i els va dir que enviessin algú a treure empremtes al 700 de Bryant, El Monte; a la casa petita darrere de la casa més gran.

Virg Ervin va portar els Krycki al Palau de Justícia de Los Angeles, un passeig de vint quilòmetres per l'autopista de San Bernardino. L'Oficina del Forense i el dipòsit eren al soterrani, sota el Departament d'Homicidis del Xèrif.

La víctima era en un compartiment d'una cambra refrigerada. Els Krycki la van veure per separat. Tots dos van identificar Jean Ellroy.

Ervin els va prendre una declaració formal i va tornar a portar els Krycki cap a El Monte.

El tècnic d'empremtes va trobar-se amb Hallinen i Lawton al davant del bungalow Ellroy. Eren les 4.30 de la tarda i encara feia calor i xafogor.

El bungalow era petit i fet de fusta de color granat i de pedra de riu. Era al darrere de la casa dels Krycki, al final d'un pati compartit. Al pati hi havia palmeres d'ombra i bananers alts, amb un estany de pedra i morter com a peça central. Les dues cases estaven situades a la cantonada sud-est de Maple i Bryant. El bungalow Ellroy tenia adreça de Maple Avenue.

La porta principal donava a l'estany i a la porta del darrere dels Krycki. Era de làmines de vidre fixades a un marc de fusta. Faltava una làmina prop del pany. La porta no es podia tancar ni per dintre ni per fora.

Hallinen, Lawton i el tècnic d'empremtes van entrar a la casa. L'interior era molt atapeït: dos dormitoris minúsculs que donaven

a una sala d'estar estreta; una cuina, un raconet per esmorzar i la cambra de bany.

El lloc era net i ben endreçat. No semblava que hi hagués res fora de lloc. El llit de la víctima i el del seu fill no estaven desfets.

Van trobar una copa a la cuina, mig plena de vi. Van examinar els calaixos al dormitori de la víctima i van trobar uns quants documents personals. Van esbrinar que la víctima treballava a Airtex Dynamics, al 2222 de South Figueroa, Los Angeles.

Van saber que l'exmarit de la víctima es deia Armand Ellroy. Vivia al 4980 de Beverly Boulevard, Los Angeles. El seu número de telèfon era Hollywood 3-8700.

Van veure que la víctima no en tenia, de telèfon.

El tècnic d'empremtes va empolvorar la copa de vi i unes quantes superfícies més susceptibles de tenir empremtes. No en va trobar cap de viable.

Hallinen se'n va anar cap a casa dels Krycki i va trucar al número de l'exmarit. Va deixar que sonés molta estona i ningú no el va agafar.

Virg Ervin va entrar. Va dir que Dave Wire havia trobat el cotxe de la víctima: aparcats al darrere d'un bar a Valley Boulevard.

El bar es deia Desert Inn. Era a l'11721 de Valley: a cinc quilòmetres del lloc on es va trobar el cos i a dos i mig de casa de la víctima. Era un edifici pla d'una sola planta amb un teulat de teules d'argila vermella i tendals a les finestres del davant.

El pati del darrere s'allargava fins a una filera de bungalows barats d'estuc. Una franja d'herba amb tot de sicòmors dividia quatre fileres d'aparcaments. Unes cadenes baixes tancaven el solar pels costats.

Hi havia un Buick blanc i vermell aparcats prop de la tanca de la banda oest. Dave Wire era dret al costat. Jim Bruton i Harry Andre eren al costat d'un cotxe patrulla del Xèrif.

També hi havia Al Etsel. Blackie McGowan també.

Hallinen i Lawton van entrar a l'aparcament. Virg Ervin i el tècnic d'empremtes ho van fer en cotxes separats.

Dave Wire se'ls va acostar i ho va explicar tot.

Va rebre la trucada de la matrícula i va començar a buscar en carrerons i aparcaments. Va trobar el cotxe de la víctima a les 3.35 p. m. Estava obert i no semblava saquejat. Va examinar els seients del davant i del darrere i no va trobar ni les claus del cotxe ni la bossa de mà, la roba interior o les sabates de la víctima. Sí que va trobar mitja dotzena de llaunes de cervesa buides. Estaven embolicades amb paper marró i lligades amb cordill.

Hallinen i Lawton van examinar el cotxe. Estava immaculat de dins i de fora. El tècnic d'empremtes en va fotografiar l'interior i l'exterior, i va empolvorar les portes i el tauler. No va trobar cap empremta viable.

Va arribar un ajudant del xèrif de Temple. Va confiscar el Buick i el va dur a un concessionari de la Ford que hi havia a prop perquè el custodiessin.

Hi havia uns quants civils esperant a la franja d'herba. Wire va assenyalar Roy Dunn i Al Manganiello, dos bàrmans del Desert Inn.

Andre i Hallinen hi van parlar. Dunn va dir que havia treballat ahir a la nit; Manganiello va dir que només treballava de dia. Hallinen els va ensenyar la fotografia de la víctima de la senyora Krycki. Tots dos van dir que no havien vist mai aquella dona.

Tampoc havien vist mai el Buick vermell i blanc. Dunn treballava ahir a la nit, però estava enterrat al darrere de la barra i no va veure anar i venir cap client. Tots dos van suposar que el Buick havia estat aparcats allà tot el dia; potser fins i tot des d'ahir a la nit.

Andre els va preguntar qui més treballava ahir a la nit. Dunn va dir que parlés amb Ellis Outlaw, el gerent.

Hallinen i Andre van entrar. El capità Etsel i el tinent McGowan els van acompanyar.

El Desert Inn era estret i tenia forma de ela. Hi havia reservats de pell sintètica al llarg de les parets. Una barra amb tamborets donava a tres fileres de taules i a la porta principal; el bar i la cuina eren directament al darrere de la barra. Una pista de ball i una tarima per als músics formaven la part més curta de la ela.

Andre i Hallinen van arrebregar Ellis Outlaw i li van ensenyar la foto de la víctima. Outlaw va dir que no l'havia vist mai... ni

tampoc aquell Buick del 57 que hi havia al darrere. Ell no havia treballat, ahir a la nit, però sabia qui ho havia fet.

Els va donar uns quants noms:

La seva dona, Alberta «Bert» Outlaw. La seva germana, Myrtle Mawby. Totes dues eren a casa d'ell, ara. Ho podien provar als Royal Palms Apartments: 321 de West Mildred Avenue, West Covina. I podien provar-ho amb Margie Trawick: Gilbert 8-1136. Feia de cambrera al Desert Inn de tant en tant, i li semblava haver sentit que ahir a la nit hi era.

Hallinen va prendre nota de la informació i va sortir amb els altres policies. L'aparcament era ple de gent del Departament de Policia d'El Monte que no es volien perdre la funció. Hi havia una altra colla d'agents fent guàrdia a Bryant i Maple, esperant que apareguessin l'exmarit i el fill de la víctima.

Eren les 6.30 de la tarda i refrescava una mica. Era un dia d'estiu llarg i no fosquejava gens.

Un seguit de ràdios de cotxe van espetegar totes de cop.

El nano i l'ex ja havien tornat. Cotxes patrulla separats els duien cap a la comissaria d'El Monte.

A l'exmarit de la víctima li faltava una setmana per fer seixanta anys. Era alt i atlètic. Semblava que sabia controlar les seves emocions.

El fill de la víctima era rodanxó, i alt per tenir només deu anys. Estava nerviós, però no semblava pas gaire afectat.

El noi va arribar a casa en taxi, tot sol. El van informar de la mort de la seva mare i es va agafar la notícia amb calma. Va dir a un ajudant del xèrif que el seu pare era a l'estació d'autobusos d'El Monte esperant un Freeway Flyer que el portés de tornada cap a Los Angeles.

Es va enviar un cotxe patrulla a recollir Armand Ellroy. Pare i fill no havien estat en contacte des que s'havien dit adeu a l'estació d'autobusos. Ara els tenien en sales separades.

Hallinen i Lawton van interrogar primer l'exmarit. Ellroy va declarar que estava divorciat de la víctima des del 1954 i que aquell

cap de setmana exercia el seu dret de visita al seu fill. Va recollir el noi en taxi a les 10 a. m. del dissabte i no va veure la seva exdona. Ell i el seu fill van agafar un autobús cap al seu apartament a Los Angeles. Van dinar i van anar a veure una pel·lícula que es deia *Els vikings* al Fox-Wilshire Theatre. La sessió havia acabat a les 4.30. Van anar a comprar menjar i van tornar a casa. Van sopar, van mirar la tele i se'n van anar a dormir entre les 10.00 i les 11.00 p. m.

Aquest matí s'havien llevat tard. Van agafar un autobús cap al centre i van dinar a Clifton's Cafeteria. Van estar-se unes quantes hores mirant aparadors i van agafar un autobús per tornar cap a El Monte. Va fer pujar el seu fill a un taxi a l'estació d'autobusos i es va asseure per esperar-ne un que anés cap a Los Angeles. Se li va acostar un poli i li va donar la notícia.

Hallinen i Lawton van preguntar a Ellroy quina relació tenia amb la seva ex. Els va dir que s'havien conegut el 39 i s'havien casat el 40. Es van divorciar el 54: les coses anaven malament i havien acabat sense poder-se suportar. El procediment de divorci va ser força agre i combatiu.

Hallinen i Lawton van preguntar a Ellroy per la vida social de la seva dona. Ell va dir que la Jean era una dona molt reservada que no parlava d'ella mateixa. Mentia quan li convenia; i en tenia quaranta-tres, no pas els trenta-set que deia. Era promíscua i alcohòlica. El seu fill l'havia trobat al llit amb homes desconeguts diverses vegades. El fet d'anar-se'n a viure a El Monte només es podia explicar com una fugida o un acostament a algun desgraciat amb qui sortia. La Jean era reservada amb la seva vida privada perquè sabia que ell volia demostrar que no era apta com a mare, i aconseguir d'aquesta manera la custòdia exclusiva del seu fill.

Hallinen i Lawton van demanar a Ellroy que els digués els noms dels nòvios de la seva exdona. Els va dir que només en sabia un, de nom: Hank Hart, un tipus gras de classe baixa a qui faltava un polze.

Hallinen i Lawton van donar les gràcies a Ellroy per la seva cooperació i se'n van anar cap a una sala d'interrogatori passadís avall. Uns quants polis fora de servei feien companyia al fill de la víctima.